

காரணமில்லாமல் பகைக்கப்பட்டது

“காரணம் இல்லாமல் என்னைப் பகைத்தார்கள் என்று அவர்களுடைய வேதத்தில் எழுதியிருக்கிற வார்த்தை நிறைவேறும்படி இப்படி நடந்தது.”

யோவான் 15:25

இயேசுவின் நாளின் மத உலகம் அவரை வெறுத்தது, இறுதியாக அவரைக் கொன்றது. அவருடைய வாழ்க்கை முறை அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறைக்கு முரணாக இருந்ததால் அவர்கள் அவரை வெறுத்தார்கள். அவருடைய தியாகத்தின் முன்மாதிரியால், அவர் அவர்களுடைய சுயநல வழியைக் கண்டித்தார், மேலும், அவருடைய போதனைகள் மூலம், பிரபலமற்ற உண்மைகளைக் கற்பிக்கும் போது அவர்களுடைய பிரபலமான தவறுகளை அவர் அம்பலப்படுத்தினார்.

சங்கீதம் 69:4-லிருந்து எடுக்கப்பட்ட நமது ஆரம்ப வசனத்தின் வார்த்தைகள், இயேசுவால் பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் இறுதி நேரங்களில் தம் சீடர்களிடம் பேசப்பட்டன. அவர்கள் விரைவில் அனுபவிக்கும் துயரத்தையும் மனவேதனையையும் அவர் அறிந்திருந்தார், மேலும் விரைவில் வரவிருக்கும் நிகழ்வுகளுக்கு அவர்களின் இதயங்களையும் மனதையும் தயார்படுத்த முயன்றார். அவர்கள் இடறலடையாமல், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று, பரலோக அழைப்பின் அற்புதமான சலுகைகளில் பங்குபெறத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். எபிரெயர் 3:1

உலகத்தின் அவமதிப்பு

இயேசுவின் ஊழியத்தின் போது, தாழ்மையான மற்றும் தாழ்மையான இயேசுவைப் பின்பற்றுபவர் தங்கள் காலத்தின் மத உலகின் நற்பெயரைக் கொண்டுவரவில்லை என்பதை சீடர்கள் கற்றுக்கொண்டனர். தங்கள் அன்பான ஆண்டவரைச் சுற்றி திரண்ட சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தன, ஆனால் பெரும்பாலும் அவர்களின் நோக்கம் அவரிடமிருந்து பெற விரும்பும் எந்தவொரு பொருள் அல்லது சரீர நன்மையாகவும் மாறியது. அவரை

உண்மையாகப் பின்பற்றவோ அல்லது அவரது சீடர்களாக இருக்க தியாகங்களைச் செய்யத் தயாராகவோ சிலர் மட்டுமே ஆர்வமாக இருந்தனர். யோவான் 6:26 மற்றும் 27 மற்றும் 60 மற்றும் 66

இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டிய நேரம் வந்தபோது, அவர் எப்படியாவது மரணத்திலிருந்து தப்பித்து இஸ்ரவேலின் தலைவராகவும் ராஜாவாகவும் தனது பங்கை ஏற்க முடியும் என்று அவரது சீடர்கள் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நம்பினர். "அவருடைய அரசாங்கத்தின் அதிகரிப்புக்கும் சமாதானத்திற்கும் முடிவே இருக்காது" என்று மேசியாவைப் பற்றி எழுதிய ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகளை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். (ஏசாயா 9:7). இருப்பினும், அவருடைய ராஜ்ய மகிமை தொடர்பான அற்புதமான தீர்க்கதரிசனங்கள் நிறைவேறுவதற்கு முன்பு, அவர் உலகத்திற்காக முதலில் துன்பப்பட்டு மரிக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை. எஜமானரின் மகிமையில் அவருடன் பகிர்ந்து கொள்வதே அவர்களின் நம்பிக்கையாக இருந்தது, அது மிக அருகில் இருப்பதாக அவர்கள் நம்பினர்.

இயேசு இறக்க வேண்டும்

சீக்கிரத்தில் வரவிருக்கும் தாம் இறக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இயேசு தம் சீடர்களுக்குத் தெரிவிக்கவில்லை. வேதப்பூர்வ விவரத்திலிருந்து, “அந்த நேரத்திலிருந்து இயேசு தம்முடைய சீடர்களுக்கு, தாம் எருசலேமுக்குப் போய், மூப்பர்கள், பிரதான ஆசாரியர்கள், வேதபாரகர்கள் ஆகியோரால் பல துன்பங்களை அனுபவிக்க வேண்டும் என்றும், தாம் கொல்லப்பட்டு மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுப்பப்பட வேண்டும் என்றும் விளக்கத் தொடங்கினார்” என்று நாம் அறிகிறோம். (மத்தேயு 16:21). இயேசுவின் கூற்று தெளிவாக இருந்தாலும், அவர் சொன்னதற்கு வேறு அர்த்தம் இருப்பதாக அவரது சீடர்கள் நினைத்திருக்க வேண்டும்.

சீடர்கள் தங்கள் சீஷர் சலுகைகளை இன்னும் பொருள் நன்மைகள் மற்றும் அவருடன் தொடர்புடையவர்களாக இருப்பதன் மூலம் அவர்கள் அடைய விரும்பும் மகிமை ஆகியவற்றின் நிலைப்பாட்டில் இருந்து பார்க்கிறார்கள் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார். பெந்தெகொஸ்தேக்குப் பிறகு, அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் நிரப்பப்படுவார்கள் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். இருப்பினும்,

இப்போது, தங்கள் ஆண்டவரின் மரணம் உண்மையில் நடக்கும் என்ற உண்மையை அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

இயேசுவைப் பின்பற்றுபவர்கள் வெறுக்கப்பட்டனர்

சீடர்கள் தங்கள் எஜமானரை நேசித்தார்கள், அவர் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட மேசியா என்பதை அவர்கள் நம்பினர், ஆனால் மகிமை மற்றும் மரியாதைக்கு முன்னர் அவரது ஊழியத்துடன் தொடர்புடைய துன்பமும் மரணமும் இருக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் இன்னும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. பேதுரு பின்னர் எழுதினார், “கிறிஸ்துவின் துன்பத்தையும் அதன் பின்னர் அவரது பெரிய மகிமையையும் பற்றி முன்கூட்டியே அவர்களிடம் சொன்னபோது, அவர்களுக்குள் இருந்த கிறிஸ்துவின் ஆவி எந்த நேரம் அல்லது சூழ்நிலையைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்று அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.” 1 பேதுரு 1:11

நமது சிறப்பு வேதத்தில், இயேசு எந்த காரணமும் இல்லாமல் வெறுக்கப்பட்டதை ஒப்புக்கொண்டார், மேலும் அவர் விளக்கினார், “நீங்கள் உலகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால் உலகம் உங்களைத் தானே நேசிக்கும், ஆனால்

நீங்கள் இனி உலகத்தின் பகுதியாக இல்லை. நான் உங்களை உலகத்திலிருந்து வெளியே வரத் தேர்ந்தெடுத்தேன், அதனால் அது உங்களைப் பகைக்கிறது. நான் உங்களுக்குச் சொன்னது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? ‘ஒரு அடிமை எஜமானை விட பெரியவன் அல்ல.’ அவர்கள் என்னைத் துன்புறுத்தியதால், அவர்கள் இயல்பாகவே உங்களைத் துன்புறுத்துவார்கள். அவர்கள் எனக்குச் செவிசாய்த்திருந்தால், அவர்கள் உங்களுக்குச் செவிசாய்ப்பார்கள். அவர்கள் என்னை அனுப்பினவரை நிராகரித்ததால், அவர்கள் என் நிமித்தமாக இதையெல்லாம் உங்களுக்குச் செய்வார்கள்.” யோவான் 15:18-21

“ஆனால், நீங்கள் சிதறடிக்கப்படும் காலம் வருகிறது-உண்மையில் அது இப்போதுதான்- அப்போது, ஒவ்வொருவரும் என்னைத் தனியே விட்டுவிட்டு, அவரவர் தன்தன் வழியே போகிறீர்கள். ஆனாலும் பிதா என்னோடிருக்கிறபடியால் நான் தனிமையில் இல்லை. நீங்கள் என்னில் சமாதானம் அடையும்படி இவையனைத்தையும் உங்களுக்குச் சொன்னேன். பூமியில் உங்களுக்குப் பல சோதனைகளும் துக்கங்களும் உண்டாகும். நான் உலகத்தை ஜெயித்தபடியால் திடன்கொள்ளுங்கள்.” யோவான் 16:32 மற்றும் 33

சீடர்களுக்கு அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கும் நோக்கில் வரவிருக்கும் சிதறல் மற்றும் துன்புறுத்தல் பற்றிய எச்சரிக்கை அல்ல, மாறாக அது வரும்போது அதன் உண்மையான அர்த்தத்தை அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள் என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அப்போது அவர்கள் இயேசுவோடு துன்பப்படும் பெரும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிருப்பதை உணருவார்கள். அவர் உலகத்தை வென்றார் என்பதை அவர்கள் அறிய வேண்டும் என்றும், அவர்கள் தொடர்ந்து அவருடைய சீடர்களாக இருந்தால் உலகத்தை வெல்ல அவர்களுக்கும் பலம் வழங்கப்படும் என்றும் அவர் விரும்பினார். உலகத்தின் எதிர்ப்பு மற்றும் துன்புறுத்தல் இருந்தபோதிலும், வெற்றியின் இந்த வாக்குறுதியுடன் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைய முடியும். அவர்கள் தங்கள் அன்பான இறைவனுடன் துன்பப்படுகிறார்கள் என்பதை அறிவது அவர்களுக்கு உண்மையாகத் தொடர தைரியத்தைத் தரும்.

ஜெயங்கொள்பவர்கள்

இயேசு தனது சொந்த வாழ்க்கை, ஊழியம் மற்றும் போதனைகளின் போது வைத்த முன்மாதிரியில், கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை என்பது

எதிர்ப்புக்கு எதிரான போராட்டமாகும் என்பது தெளிவாகிறது. ஒரு தொடர்ச்சியான போர் நடத்தப்படுகிறது, அதில் நாம் நம்மை வெல்லும் வலிமைமிக்க எதிரிகளுடன் போரில் ஈடுபட்டுள்ளோம், அவர்களை வெல்ல நமக்கு தெய்வீக வலிமை வழங்கப்படாவிட்டால். பிசாசாகிய சாத்தான் கிறிஸ்தவரின் பெரிய எதிரி, அவனுடைய கூட்டாளிகள் உலகமும் நம் சொந்த வீழ்ந்த மாம்சமும். (1 பேதுரு 5:8; யோவான் 17:14 மற்றும் 15; ரோமர் 7:18). தன்னைப் பற்றிப் பேசுகையில், அப்போஸ்தலன் பவுல் எழுதினார், "நான் என் உடலை ஒரு விளையாட்டு வீரனைப் போல ஒழுங்குபடுத்துகிறேன், அது என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பயிற்றுவிக்கிறேன். இல்லையெனில், மற்றவர்களுக்குப் பிரசங்கித்த பிறகு நானே தகுதியற்றவனாகிவிடுவேனோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன்." 1 கொரிந்தியர் 9:27

"ஜெயங்கொள்" என்ற சொல் பிசாசின் மீதும், உலகத்தின் மீதும், நம் சொந்த மாம்சத்தின் மீதும் கிறிஸ்தவரின் வெற்றியை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சாத்தான் இளவரசனாக இருக்கும் உலகத்தின் அடித்தளமே தீமை. எனவே பவுல், "தீமை உன்னை வெல்ல விடாதே, நன்மை செய்வதன் மூலம் தீமையை வெல்லு" என்று அறிவுறுத்தினார். (ரோமர் 12:21). யோவான் மேலும் ஊக்குவிக்கிறார்: "தேவனால் பிறந்த

ஒவ்வொருவனும் உலகத்தை ஜெயிக்கிறான்.
இதுவே உலகத்தை ஜெயித்த வெற்றி (கிரேக்கம்:
வெற்றியின் வழிமுறை) நமது விசுவாசம்.” 1
யோவான் 5:4

தேவன் அன்பே

நம்முடைய பரலோகத் தந்தை அன்பின்
ஆசிரியர், யுகங்கள் முழுவதும் அதன்
ஆதரவாளராக இருந்து வருகிறார். இருப்பினும்,
சாத்தான் சுயநலத்தின் ஆசிரியர். மனிதனின்
வீழ்ச்சியிலிருந்து இந்த இரண்டு கொள்கைகளும்
ஒருவருக்கொருவர் போரில் ஈடுபட்டுள்ளன.
கடவுளின் மக்கள் - ஒவ்வொரு யுகத்திலும்
அவரை உண்மையாக சேவித்தவர்கள் - அவர்
மீதுள்ள அன்பினால் தூண்டப்பட்டுள்ளனர்.
அவர்கள் அவராலும் அவருடைய ஆவியாலும்
வழிநடத்தப்பட்டுள்ளனர், அதே நேரத்தில்
மீதமுள்ள மனிதகுலத்தில் பெரும்பாலோர்
பெரும்பாலும் சுயநலத்தின் கொள்கையால்
கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கையை கடந்து
சென்றுள்ளனர்.

மனிதன் கடவுளின் சாயலில் படைக்கப்பட்டான்,
மேலும் இந்த உருவத்தின் தடயங்கள் இன்னும்
உள்ளன, மேலும் பலரின் கருணைச்
செயல்களில் தங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

(ஆதியாகமம் 1:27). இருப்பினும், உலகத்தையும் அதன் ஆவியையும் வெல்வது அவ்வப்போது ஏற்படும் கருணைச் செயல் அல்ல. இது தனக்காக வாழ்வது என்ற கொள்கையிலிருந்து கடவுளுக்காக வாழ்வதற்கும், நம் வாழ்க்கையை அவருடைய சேவைக்கு அர்ப்பணிப்பதற்கும் ஒரு மாற்றமாக இருக்க வேண்டும். பாவத்தின் காரணமாக, "சுயத்தை" மனித குடும்பம் வாழ்க்கையின் ஆதிக்க நோக்கமாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. அது உலகில் ஒரு வாழ்க்கை முறையாக மாறிவிட்டது, அது சாதாரணமாகக் கருதப்படுகிறது. சுயநலமே இந்த தற்போதைய உலகத்தை ஆளும் கொள்கை, சாத்தான் "இந்த உலகத்தின் கடவுள்". 2 கொரிந்தியர் 4:4

ஒருவரையொருவர் நேசியுங்கள்

சுயநலத்தை ஒழிக்க ஒரே வழி, வாழ்க்கையின் வழிகாட்டும் கொள்கையாக பூமி முழுவதும் அன்பின் கொள்கை நிறுவப்படுவது, கடவுளின் இரட்சிப்புத் திட்டத்தின் மூலம் மட்டுமே. இயேசுவில், அன்பின் வாழ்க்கை முறையாக நமக்கு மிகவும் விரிவான உதாரணம் உள்ளது. அவர் நமக்கு ஒரு முன்மாதிரியைக் கொடுத்தது மட்டுமல்லாமல், தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு அன்பைக்

கட்டளையிட்டார், "நான் உங்களை நேசித்தது போல, நீங்களும் ஒருவரையொருவர் நேசியுங்கள் என்று ஒரு புதிய கட்டளையை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்." யோவான் 13:34

இந்த அன்பின் ஆவி பணக்கார இளம் அதிபதியால் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை அல்லது பாராட்டப்படவில்லை, அவரிடம் இருந்த அனைத்தையும் விற்று ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கும்படி கூறப்பட்டது, ஆனால் பின்னர் துக்கத்துடன் சென்றுவிட்டார். (மத்தேயு 19:16-22; லூக்கா 18:18-23). சுய பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பின்பற்றியதன் மூலம், அவர் தனக்காக உலகப் பொருட்களைச் சேகரித்தார், அவற்றை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள அவர் தயாராக இல்லை. பணக்கார இளைஞனுக்கு இயேசு கொடுத்த அறிவுரையைக் கேட்டு சீடர்கள் குழப்பமடைந்தனர், இது அனைத்து சுயநலத்தையும் பொறுப்பற்ற முறையில் கைவிடுவதைப் பிரதிபலிப்பதாகத் தோன்றியது.

உண்மையான சீடர்

பின்னர் பேதுரு இயேசுவிடம், “உம்மைப் பின்பற்றும்படி எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டோம்! அப்படியானால் எங்களுக்கு

என்ன கிடைக்கும்?” (மத்தேயு 19:27) என்று கேட்டார். இயேசுவின் சீடர்களாகிய அவர்கள், பணக்கார இளம் அதிபதியின் மீது அவர் விதிக்க முயன்ற நிபந்தனைகளுக்கு இணங்கினர் என்பதை பேதுரு அவருக்கு நினைவூட்டிக் கொண்டிருந்தார். அவர்களுடைய அனைத்தும் அவருடைய அனைத்தையும் விட அதிகமாக இல்லை, ஆனால் கொள்கை ஒன்றே. இந்த தியாகத்தைச் செய்த பிறகு, அவர்கள் இயல்பாகவே பதிலுக்கு என்ன எதிர்பார்க்கலாம் என்பதை அறிய விரும்பினர். பேதுருவின் கேள்வி, சீஷத்துவத்தின் உண்மையான உணர்வை அவர் இன்னும் பாராட்டவில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. மரியாதை மற்றும் கௌரவம் போன்ற ஒன்றைப் பெறுவார் என்று அவர் நம்பியிருக்கலாம். ஒரு தாழ்மையான மீனவராக இருப்பதற்குப் பதிலாக, மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் ஒரு முக்கிய பதவியை, ஒரு ஆட்சியாளராக அல்லது மனிதர்களிடையே ஒரு பெரிய பதவியை அவர் விரும்பியிருக்கலாம்.

இயேசு பதிலளித்தார்: “உலகம் புதிதாகி, மனுஷகுமாரன் தம்முடைய மகிமையான சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது, என்னைப் பின்பற்றுகிற நீங்களும் பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களில் வீற்றிருந்து, இஸ்ரவேலின்

பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும்
நியாயந்தீர்ப்பீர்கள் என்று நான் உங்களுக்கு
உறுதியளிக்கிறேன். என் நிமித்தம்
வீடுகளையோ, சகோதரரையோ,
சகோதரிகளையோ, தகப்பனையோ, தாயையோ,
பிள்ளைகளையோ, சொத்துக்களையோ
விட்டுவிட்ட எவனும், நூறு மடங்கு அதிகமாகப்
பெற்று, நித்திய ஜீவனைச்
சுதந்தரித்துக்கொள்வான்.” (மத்தேயு 19:28-29).
கிறிஸ்தவர்கள் மற்றவர்களை தியாகம் செய்ய
வேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புகிறார் என்ற
தவறான எண்ணத்தை இந்தப் பகுதியிலிருந்து
நாம் கொண்டிருக்கக்கூடாது. நமது
குடும்பங்களுக்குத் தேவையான வசதிகளையும்
வசதிகளையும் பறிப்பது தவறு. இருப்பினும்,
இதைச் செய்த பிறகு, மிகுதியானது
கர்த்தருடையது.

உங்கள் சிலுவையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்

இயேசு எருசலேமுக்குச் செல்வதாகவும், அங்கு
கைது செய்யப்பட்டு கொல்லப்படுவார் என்று
எதிர்பார்க்கிறார் என்றும் தம் சீடர்களிடம்
அறிவித்தபோது, பேதுரு அதைக் கேட்கவில்லை.
“ஆனால் பேதுரு அவரைத் தனியாக அழைத்துச்

சென்று, இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் சொன்னதற்காக அவரைக் கடிந்துகொள்ளத் தொடங்கினார். “ஆண்டவரே, பரலோகம் தடைசெய்யும்” என்று அவர் கூறினார். “இது உமக்கு ஒருபோதும் நிகழாது!” இந்த நல்லெண்ண அறிவுரைக்கு இயேசுவின் பதில்: “என்னை விட்டு விலகிப்போ சாத்தானே! நீ எனக்கு ஆபத்தான கண்ணி. நீ காரியங்களை தேவனுடைய பார்வையிலிருந்து பார்க்காமல், மனிதக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து மட்டுமே பார்க்கிறாய்.” (மத்தேயு 16:22-23). பேதுரு, சுயநலம் தன்னை பாதிக்க அனுமதிக்க வேண்டும் என்றும், தனது எதிரிகள் காத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்த எருசலேமுக்குச் செல்லக்கூடாது என்றும் எஜமானரை வற்புறுத்த முயன்றார்.

பேதுரு அறியாமலேயே சாத்தானின் கொள்கையை ஊக்குவித்து வந்தார், அவர் எப்போதும் மக்கள் தங்களை முதலில் கருத்தில் கொள்ள ஊக்குவிக்கிறார். சாத்தான் அதிபதியாக இருக்கும் உலகத்தார், பெரும்பாலும் தங்களைப் பற்றி முதலில் சிந்திக்கிறார்கள். இது வெளிப்படையாக அவர்களின் வாழ்க்கை முறை, ஏதேன் நாட்களிலிருந்தே இருந்து வருகிறது, ஆனால் அது கடவுளின் வழி அல்ல. “பின்பு இயேசு தம்முடைய சீஷர்களை நோக்கி: உங்களில் யாராவது என்னைப் பின்பற்ற

விரும்பினால், நீங்கள் உங்கள் சொந்த வழியை விட்டுவிட்டு, உங்கள் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கொள்ள முயற்சித்தால், அதை இழந்துவிடுவீர்கள். ஆனால் எனக்காக உங்கள் உயிரைக் கொடுத்தால், அதைக் காப்பாற்றுவீர்கள்.” வசனங்கள் 24 மற்றும் 25

இயேசு அப்போதும் கூட மனிதகுலம் முழுவதற்கும் தனது உயிரைத் தியாகம் செய்து கொண்டிருந்தார். பொதுவாகச் சொன்னால், இன்றைய சமூகத்தில் பெரும்பாலானோர் தங்களைத் தவிர வேறு யாரையும் நினைப்பது முட்டாள்தனம் என்று கருதுகிறார்கள். இருப்பினும், "முதலில் சுயம்" என்ற உலகக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் அல்ல, கடவுளின் வழியில் அவர்களின் உயிர்கள் காப்பாற்றப்படும் என்ற உண்மைக்கு அவர்களின் கவனத்தைத் திருப்புவதன் மூலம் இயேசு பேதுரு மற்றும் பிற சீடர்களின் மனதையும் இதயத்தையும் கவர்ந்தார்.

உலகத்தை ஜெயிப்பது என்பது, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம், எல்லா பக்கங்களிலும் நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் சுயநலக் கொள்கையை எதிர்த்து நிற்பதாகும். கடவுளுக்கும்,

சத்தியத்திற்கும், சகோதரர்களுக்கும் சேவை செய்வதில் நாம் சுயநலமின்றி நம் வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்கிறோம். (பிலிப்பியர் 3:7 மற்றும் 8; 1 யோவான் 3:16). நாம் "உலகத்திலிருந்து வெளியே" இருக்கவோ அல்லது உலகத்திலிருந்து தனிமையில் வாழவோ அழைக்கப்படவில்லை. (யோவான் 17:15). மாறாக, நாம் உலகில் இருந்தாலும், அதன் கொள்கைகள் மற்றும் தரங்களிலிருந்து நாம் பிரிந்து இருக்க வேண்டும், அதன் சுயநல மனப்பான்மையால் பாதிக்கப்பட அனுமதிக்கக்கூடாது. நாம் உடல் ரீதியாக உலகில் வாழ்ந்து வேலை செய்யும் போது, அதன் பொதுவான மனப்பான்மைக்கு இணங்காமல், தெய்வீக அன்பின் காரணமாக நம் வாழ்க்கையை இழக்க தொடர்ந்து முயற்சிப்பது நமக்கு எதிரான சோதனை. ரோமர் 12:2

மரணத்திற்கு ஞானஸ்நானம்

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் தியாக மரணத்தின் நினைவு நாளை ஒவ்வொரு ஆண்டும் கிறிஸ்தவர்கள் நினைவுகூரும்போது அவர்களுக்கு ஒரு வளமான ஆசீர்வாதம் காத்திருக்கிறது. அடையாளப்பூர்வமான அப்பத்தையும் பாத்திரத்தையும் உட்கொள்வது அவருடைய பலியின் நன்மைகளைப்

பெறுவதைக் குறிக்கிறது. (மத்தேயு 26:26-29). இவ்வாறு அவருடைய மீட்கும் பலியின் பலன்களைப் பெற்ற பிறகு, நாம் நம்மீதுள்ள தெய்வீக கிருபையில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம், மேலும் தியாகத்தின் பாக்கியத்தையும் நினைவில் கொள்கிறோம், அதாவது "தினமும் இறக்க", நம்மை மறுத்து, கடவுளின் சித்தத்தைச் செய்வதில் நம் உயிரைக் கொடுப்பது. (1 கொரிந்தியர் 15:13). இதில் உலகத்தால் ஒதுக்கி வைக்கப்படுதல், உடல் வலிமையை செலவழித்தல் அல்லது தங்கள் வார்த்தைகளால் நம்மை அவதூறு செய்தவர்களால் காயப்படுத்தப்படுதல் ஆகியவை அடங்கும்.

இயேசுவின் மரணத்திற்குள் நாம் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறோம். “நாம் கிறிஸ்து இயேசுவோடு ஞானஸ்நானத்தில் இணைந்தபோது, அவருடைய மரணத்தில் சேர்ந்துகொண்டோம் என்பதை மறந்துவிட்டீர்களா? ஏனென்றால், நாம் கிறிஸ்துவோடு ஞானஸ்நானத்தால் மரித்து அடக்கம் செய்யப்பட்டோம். பிதாவின் மகிமையான வல்லமையால் கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டது போல, இப்போது நாமும் புதிய வாழ்க்கையை வாழலாம்.

நாம் அவரோடு அவருடைய மரணத்தில்
இணைந்திருப்பதால், அவர் உயிர்த்தெழுந்தது
போல நாமும் உயிர்த்தெழுப்பப்படுவோம்.”
ரோமர் 6:3-5

நம் அன்பான ஆண்டவரும்
எஜமானருமானவரின் அடிச்சுவடுகளைப்
பின்பற்றுவதற்கான ஒரு சிறப்பு அழைப்பை நாம்
பெற்றுள்ளோம். அவரைப் "பின்பற்றுவது" என்பது
உலகில் நம் அனுபவங்கள் அவருடையதைப்
போலவே இருக்கும் என்பதாகும். இயேசு
விளக்கினார், “உண்மையை நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன், அடிமைகள் தங்கள் எஜமானரை
விட பெரியவர்கள் அல்ல. செய்தியை
அனுப்புபவரை விட தூதர் முக்கியமானவர்
அல்ல.” (யோவான் 13:16). எஜமானரின்
அடிச்சுவடுகளை உண்மையாகப்
பின்பற்றுபவர்களுக்கு, அவர்கள் "காரணமின்றி
வெறுக்கப்பட்டாலும்", வாக்குறுதி
அளிக்கப்படுகிறது: "நான் வெற்றி பெற்று என்
பிதாவோடு அவருடைய சிம்மாசனத்தில்
அமர்ந்தது போல, வெற்றி பெற்றவர்கள் என்
சிம்மாசனத்தில் என்னுடன் அமர்ந்திருப்பார்கள்."
வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:21